

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27536/2023
08.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јован Спасић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Станимир Виденов, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2018/23 од 23.05.2023. године, у седници одржаној 08.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2018/23 од 23.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2018/23 од 23.05.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 12802/22 од 08.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован основни тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да поруши стамбени објекат (ближе одређен у овом ставу изреке) и да преда у посед тужилји део парцеле број .. КО ..., површине 150м² очишћен од грађевинског материјала и шута. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде за 300м² кп. бр. .. КО ..., исплати износ од 1.410.688,80 динара са законском затезном каматом од 17.01.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилја да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 448.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2018/23 од 23.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужилја да тужној накнади трошкове

парничног поступка у износу од 306.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужена је поднела одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова њеног састава.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. О основаности захтева за рушење стамбеног објекта и исплату купопродајне цене, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 25. Закона о основама својинско-правних односа и члана 104. став 2. Закона о облигационим односима. У конкретном случају ради се о парници ради чинидбе, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Тужила у ревизији није пружила доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Такође, посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање). Из наведеног разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради чинидбе поднета је 21.02.2021. године. У тужби је означена вредност предмета спора на 3.000.000,00 динара (25.532 евра).

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужене за накнаду трошкова састава одговора на ревизију с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић